

MdR, NOS Jazzgeschiedenis deel 167.

plaat 1 Count Basie a/h Orchestra: Rockin' the blues (Earle Warren)
14/1 - 3:12 - CBS 53974

*Earle Warren
altsaxofon*

15 augustus vorig jaar, in deel 138 van deze geschiedenis, hoorden wij voor het laatst van de Count Basie Band, "Broadway", nog met tenorsaxofonist Lester Young die daarna het orkest verliet. "Rockin' the blues" van Earle Warren, gearrangeerd door Buster Harding, werd door Columbia opgenomen in New York City, 13 december '40, de solisten waren tenorsaxofonist Buddy Tate en in zijn chorus blies trompettist Harry 'Sweets' Edison de bridge. Verderop nog acht maten trombone door Dickie Wells. Dit is de complete bezetting van de band: 4 trompetten-Ed Lewis, Buck Clayton, Harry Edison en Al Kilian. 3 trombones-Dickie Wells, Vic Dickenson en Dan Minor. 5 saxofoons-Earle Warren eerste en Tab Smith-tweede alt, Buddy Tate-eerste en Paul Bascomb-tweede tenor, Jack Washington-bariton. En de All American Rhythm Section: Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar Walter Page-bas, Jo Jones-drums. Eind 1936 was Count Basie's orkest als een soort Kansas City jam-band in New York aangekomen. En al ging de Kaycee Swing door die ritmesectie nooit verloren, ook al bleef de 'riff' het systeem waarop het ensemble-spel gebaseerd was, onder druk van producers en promotors was het orkest steeds preciezer gaan spelen, en een aantal arrangeurs schreven nu het bandbook, terwijl oorspronkelijk de 'head's de toon aangaven, de door de musici zelf bedachte arrangementen die niet of nauwelijks op papier stonden. Van "Rockin' the blues" hoorde u de tweede take, dat is ook het geval bij een tweede Earle Warren stuk, mogelijk weer ⁱⁿ een Buster Harding arrangement. "Wiggle woogie".

plaat 2 Count Basie a/h Orchestra: Wiggle woogie (Earle Warren)
15/3 - 2:41 - CBS 53975

Van 21 januari 1941, Columbia, New York City: "Wiggle woogie" met Earle Warren zelf op altsaxofoon, Sweets Edison-trompet en Buddy Tate-tenorsaxofoon. Zelfde session: take 4 van Andy Gibson's "Beau Brummel".

plaat 2 Count Basie a/h Orchestra: Beau Brummel (Andy Gibson)
15/voorlaatst - 3:08 - idem

Andy Gibson die dit "Beau Brummel" -de klassieke Dandy- schreef voor de Count Basie Band, had ooit als trompettist/arrangeur gewerkt bij de territory band Zack Whyte and his Chocolate Beau Brummels - vandaar die titel. Basie's Vic Dickenson was eind twintiger jaren trouwens ook een Beau Brummel geweest, vóór Gibson. Soli in dit stuk door Sweets Edison-trompet met Buddy Tate op tenor in de bridge, pianist Basie met Jo Jones alleen op hi-hat, en verder Sweets ook gestopte trompet. 21 januari 1941. Kort daarop werd Paul Bascomb vervangen door tenorsaxofonist Don Byas. Carlos Wesley Byas was 21 oktober 1912 geboren in Muskogee, Oklahoma, bijna drie jaar na Jay McShann. Als musicus begon hij met viool maar stapte snel op altsaxofon over, als teen-ager speelde hij even bij Bennie Moten. Daarna Terrence Holder, de Blue Devils van Walter Page in '29, van 1931 tot '32 had hij een eigen orkest, en pas in '33, bij het orkest van Bert Johnson ging Don Byas tenorsaxofonist spelen. In 1935 was hij bij Lionel Hampton, daarna Eddie Barefield's band, in '36 met Buck Clayton's orkest, en in maart 1937 begint hij aan een anderhalfjaar durende verbintenis bij Eddy Mallory, het orkest waarmee hij in New York terecht komt. Don Byas speelt later bij Don Redman, Lucky Millinder, in februari '39 gaat hij naar Andy Kirk, juli '40 naar Edgar Hayes en twee maanden daarna Benny Carter's big band. Van daaruit de sprong naar Basie. Die ontsloeg hem in november '43 waardoor hij uiteindelijk bij Dizzy Gillespie's eerste Bebop-groep terecht kwam. September 1946 ging hij met Don Redman naar Europa om alleen nog kort voor zijn dood in Amsterdam op 24 augustus 1972 voor korte tijd naar zijn geboorteland terug te keren. Byas kwam net als Buddy Tate uit de Coleman Hawkins-school, maar paarde een minstens zo grote harmonische kennis als Hawkins, aan de snelheid en lichtvoetigheid van de altsaxofonist die hij tot '33 geweest was. Vooral rond 1944/45 zou dat op de plaat duidelijk worden.

Trombonist
Vic Dickenson
in op jezelf
koor Ed
Lewis

Columbia, New York City, 28 januari 1941, Met Sweets Edison-trompet en in zijn solo de bridge door Basie, daarna tenorsaxofonist Don Byas, nogmaals Edison en tenslotte trombonist Dickie Wells, een stuk van Ed Lewis gearrangeerd door Dudley Brooks: Jump the blues away".

plaat 2 Count Basie a/h Orchestra: Jump the blues away (Ed Lewis)
16/3 - 2:57 - idem

"Jump the blues away", take 2. Uit dezelfde session nu een stuk van
altsaxofonist Tab Smith die zelf uitgebreid soleert en sterk doet
denken aan Johnny Hodges in Ellington's "It don't mean a thing if
it ain't got that swing" van 9 jaar eerder. Verder Buck Clayton-
trompet, Jack Washington-bariton- en Don Byas-tenorsaxofoon. "Jitters"

plaat 2 Count Basie a/h Orchestra: Jitters (Tab Smith)

16/6 - 2:43 - idem

"Jitters", take 2. Nog steeds uit dezelfde session nu een stuk van
Skippy Martin met Sweets op trompet en Tab Smith op alt in de
bridge, en Byas op tenor met Basie bij hem in de bridge. Take 1 van
"Tuesday at ten".

Plaat 2 Count Basie a/h Orchestra: Tuesday at ten (Skippy Martin)

16/laatste - 2:57 - idem

"Tuesday at ten", eerste take, Count Basie and his Orchestra voor
Columbia in New York City, 28 januari 1941, eind van deel 167,
NOS Jazzgeschiedenis, MdR.

0 0 0 0 0

WA 114 262